

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dissertatio Triplex Theologica, Ad Mentem Præclarissimi
Ecclesiæ D. S. P. Avgvstini, (Cui consonat Doctor
Angelicus cum Melliflvo,)**

Schweitzer, Johannes

Coloniæ Agrippinæ, Anno M.DC.LXXXII.

Responsio prima. Primus homo fuit creatus sine omni interiori motu & sollicitatione ad malum.

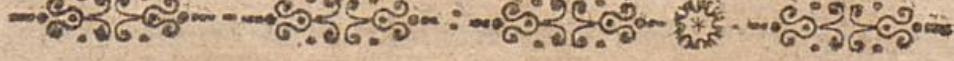
urn:nbn:de:hbz:466:1-39320

Dubium decimum.

35

sequentiam, quia etsi in isto statu haberet homō liberum arbitrium ad peccandam venialiter, non poterat tamen exire in actum, nisi præcederet peccatum mortale, quamdiu ratio manebat subdita Deo. Stante enim ista subjectione, quæ sine peccato mortali tolli non poterat, manebat inferior pars subjecta superiori ita, ut nihil ab ea fieret, quod non ordinaretur in Deum, in quem peccatum veniale ordinati nequit.

Dices: Poterat liberè omittere jocosum mendacium, vel verbū otiosum in dicto statu, & per illam omissionem meteti: ergo etiam potuit oppositum velle; antequam peccaret mortaliter. Probatur consequentia: quia alioquin non liberè omisisset. Respondeo negando consequentiam, & ejus probationem, quia omissione illa libera dependet ab actu libero, sine quo non potest omissione libera dari.

DUBIVM VNDECIMVM.

An primum primi hominis peccatum potuerit oriri ex rebelli concupiscentia?

Respondeo & dico primò: Primus homō creatus fuit sine omni interiori motu, & sollicitatione ad malum. Est indubitata doctrina S. Augustini contra Pelagianos. Probatur primò ex lib. de corrept. & grat. c. ii. Ille verò nulla tali rixa à seipso adversus se-

C 2

ipsum

ipsum tentatus, atque turbatus, in illo beatitudinis loco sua secum pace fruebatur. Et c. 12. Tales vires habebat ejus voluntas, quæ sine ullo fuerat instituta peccato, & nihil illi ex seipsa concupiscentialiter resistebat.

Probatur secundò ex lib. 1. Oper. Imperf. c. 71. Erat ergo & in Paradiſo ante maleſuadi venena serpentis, ante corruptam sermone sacrilego voluntatem illiciti cibè libido jam fuit? Et videbant illi homines fructum lignorum prohibiti, & concupiscebant: sed ut non manducarene, concupiscentia spiritus carnis concupiscentia repugnabat? Et vivebant in loco illo tanta beatitudinis, non habentes in seipsis pacem mentis & corporis? non usque adeo dementes estis, ut ista credatis: non usque adeo, ut ista dicatis.

Probatur tertio ex lib. 14. de Civ. Dei, c. 26. Summa en carne sanitas, in anima tota tranquillitas. Sicur in Paradiſo nullus astus aut frigus: sic in ejus habitatore nulla ex cupiditate vel timore accidebat bona voluntatis offenditio.

Consentit S. Bernardus supra cit. serm. in Cœn. D. Nihil sentiens molestiæ, --- cum nihil esset in anima, quod offenderet, nihil in carne, quod puderet, &c. Et serm. 2. in Septuag. ait: Sanè non simpliciter corpus, sed corpus quod corrumpitur, gravat animam, ut immunem ab hoc gravamine primi parentis animam neverit extiruisse, donec adhuc corpus gereret incorruptum. Et serm. ad milit. Temp. c. 11. rebellionem ortam esse ex peccato: Invenit Conditor suam sibi rebellem creaturam, inveniet animam suam sibi rebellem pedisse quam --- legem in membris suis repugnantem legi mentis. Et serm. 7a. sup. Cant. Porta-

MS. 8

mus omnes impressum nobis cauterium conspirationis antiquæ &c. Dicitque quod Eva vivat in nobis, per hereditariam concupiscentiam.

Dico secundo. Primum peccatum in primo homine, in statu Innocentiae, non potuit oriri ex cæca & indomita concupiscentia. Ita Augustinus in variis locis & libris, præcipue illis, quos scripsit contra Julianum. Probatur: quia docet Augustinus rebellem concupiscentiam esse naturæ vitium, & vulnus inflictum à Diabolo: ergo non potuit esse in primo homine a te peccatum, ac proinde ex illa oriri non potuit primum peccatum. Consequentia patet, quia Deus non potest potentia saltem ordinaria hominem sine sua culpâ creare cum vitio inclinante ad peccatum; neque ante peccatum potuit illi à Diabolo infligi tale vulnus. Probatur antecedens primo ex lib: I. de nupt: & concup. c. 25. ubi ait: *Hoc humano generi inflictum vulnus à Diabolo, quidquid per illud nascitur, cogit esse sub diabolo, tanquam de suo fructice fructum jure decerpit: non quod ab illo sit natura humana, qua non est nisi ex Deo, sed vitium, quod non est ex Deo.*

Probatur secundo ex lib. de grat. Christi c. 20. Aliud est charitas radix bonorum, aliud cupiditas radix malorum, tantumque inter se differunt, quantum virtus & vitium ----- Cupiditas hominis qua vitium est, hominem habet auctorem, non hominis auctorem.

Probatur tertio ex lib. 3. cont. Iul. c. 21. *Vix enim vincere concupiscentiam expugnatione ejus, me vero laude ejus; sed ego respondeo, ut vincatur, qui laudat, iudicat, qui pugnat. Si enim malum est cur laudas? si bonum est,*